

מסכת תמורה

פרק ב משנה א

יש בקרבנות היחיד מה שאין בקרבנות הצבור, ויש בקרבנות הצבור מה שאין בקרבנות היחיד. שקרבנות היחיד עושים תמורה, וקרבנות הצבור אינם עושים תמורה. קרבנות היחיד נוהגין בזכרים ובנקבות, וקרבנות צבור אינן נוהגין אלא בזכרים. קרבנות היחיד חייבין באחריותן ובאחריות נספיהם, וקרבנות הצבור אין חייבין לא באחריותן ולא באחריות נספיהן, אבל חייבין באחריות נספיהן משקרב הנזבח. יש בקרבנות הצבור מה שאין בקרבנות היחיד. שקרבנות הצבור דוחין את השבת ואת הטמאה, וקרבנות היחיד אינן דוחים לא את השבת ולא את הטמאה. אמר רבי מאיר, והלא תבתי כהן גדול ופר יום הכפורים, קרבן יחיד ודוחין את השבת ואת הטמאה. אלא שזמנו קבוע:

